

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 41Csp/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221201716
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Oreničová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7221201716.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudcom JUDr. Beátou Oreničovou v spore žalobkyne J. I., B., XX.XX.XXXX, X. Y. XX, XXX XX W., zastúpená Advokátska kancelária Mgr. Ivica Štiglitz, so sídlom Šafárikova 14, 048 01 Rožňava, IČO: 42 324 017 proti žalovanej 365.bank, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, zastúpená Advokátska kancelária RELEVANS s.r.p., so sídlom Dvořákovo nábrežie č. 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o zaplatenie 1.691,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 1.691,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.691,60 eur od 18.3.2021 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.691,60 eur od 17.2.2021 do 17.3.2021 z a s t a v u j e .

III. Žalobkyni proti žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu v sume 101.- eur na účet Okresného súdu Košice II v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 9.2.201 domáhala voči žalovanej (pod obchodným menom Poštová banka a.s.) vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia vo výške 1.691,60 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.691,60 eur od 17.2.2021 do zaplatenia . Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby zdôvodnila tým, že uzavrela so žalovanou spoločnosťou dňa 22.5.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia pôžička pod č. 2735487785, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 8.500 eur , ktorý sa zaviazala vrátiť žalovanej (Poštovej banke a.s.)j v 120-tich mesačných splátkach po 125,27 eur s lehotou splatnosti k 15. dňu v mesiaci, čo predstavuje celkovú sumu vo výške 14.087,32 eur. Dátum prvej splátky bol určený na deň 15.6.2014 a dátum poslednej splátky dňa 15.5.2024. Žalobkyňa začala splátky platiť dňa 15.6.2014, splácala ich pravidelne a bez meškania v deň splatnosti a do 01/2021 zaplatila žalovanej sumu: na istinu vo výške 4.675,26 eur, na úroky vo výške 4.684,74 eur, na poplatky vo výšky 661,60 eur. Z predmetného vyplýva, že žalovaná už do 01/2021 splatila sumu spolu 10.021,60 eur. Žalobkyňa preto navrhuje, aby súd ako predbežnú otázku riešil a posúdil to, či uzavretá zmluva medzi stranami spĺňa všetky náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 40/1964 Zb. a či je bezúročná a bez poplatkov v zmysle citovaných zákonov účinných v čase uzavretia zmluvy. Podľa názoru žalobkyne zmluva uzavretá medzi

stranami sporu dňa 22.5.2014 neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z., prípadne došlo k porušeniu týchto ustanovení:

- § 9 ods. 2 písm. h) nesprávne určená RPMN v neprospech spotrebiteľa, RPMN v zmluve uvedená vo výške 12,01 % a podľa výpočtu na stránke www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>> je po zadaní údajov zo zmluvy (x.y Eur) RPMN vo výške 13,33 % , ktorý údaj je vyšší ako ten uvedený v zmluve, a to v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na to, že žalobca mal zaplatiť aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 170 eur, prijal od žalovanej sumu vo výške (8.500 eur istina, 170 eur poplatok) 8.330 eur, z čoho vyplýva, že si od žalovanej požičala istinu vo výške 8.330 eur a nie ako žalovaná proklamuje v uzavretej Zmluve a to sumu 8.500 eur. Z doloženého dôkazu vyplýva, že žalobca dňa 22.5.2014 skutočne na účet aj prijal len sumu vo výške 8.330 eur. Pri zohľadnení tejto skutočnosti je RPMN vo výške 13,89 % (pri zadaní údajov podľa zmluvy splátka 125,27 eur x počet splátok 120),

- § 7 ods. I nedostatočné skúmanie schopnosti na strane spotrebiteľa splácať úver zo strany žalovanej. Žalovaná v zmluve uviedla, že sumu, ktorú je povinná žalovanej vyplatiť ako sumu konečnú, je vo výške 14.087,32 eur, ktorá suma však nie je správna. Výsledná suma, ktorú by žalobkyňa mala žalovanej vyplatiť /120 x 125,27 eur/ je suma vo výške 15.032,40 eur , čo je o viac ako 1.000 eur.

S poukazom na vyššie uvedené je žalobkyňa toho názoru, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu by mala byť súdom vyhlásená ako bezúčinná a bezpoplatková podľa ust. § 11 zák.č. 129/2010 Z.z.

K porušeniu ust. § 7 cit. Zákona žalobkyňa uvádza, že žalovaná v rozpore s vykonanou analýzou klienta nepostupovala v súlade s cieľom § 7 ods. 1a to z dôvodu, že poskytla spotrebiteľovi - žalobkyni úver vo výške 8.500 eur na dlhú dobu splácania s pomerne vysokou mesačnou splátkou (vo výške 125,27 eur), čo v súvislosti s jej čistým mesačným príjmom vo výške 400 eur znamená nedostatočné posúdenie jej schopnosti splácať poskytnutý úver. Zároveň pri takom príjme žalovaná nezisťovala, aké má žalobkyňa ako spotrebiteľ mesačné výdavky a aká suma jej ostáva na živobytie na mesiac, čím žalovaná hrubo porušila povinnosti podľa § 7 ods. I. Žalobkyňa bola v čase uzavretia úveru slobodnou matkou s dvoma deťmi. Žalovaná nielen že nedostatočne overila údaje o platobných schopnostiach žalobkyne ako klienta, ale ja spotrebiteľský úver osobe s nízkym mesačným príjmom poskytla. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. I zák. č.129/2010 Z.z. sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľovi bez akýchkoľvek údajov o príjmoch a výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobkyňa preto poukázala na absenciu náležitostí v samotnej Zmluve ako neodôvodnené účtovanie poplatkov v súvislosti s poskytnutým úverom vo výške 170 eur (v časti 2.2. Žiadosti o úver) a používanie nekalých obchodných praktík v neprospech dlžníka priečiace sa dobrým mravom, čo je v neposlednom rade v rozpore so zákonnými požiadavkami stanovenými zák. č. 129/2010 Z.z. o poskytovaní spotrebiteľských úverov a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Zákonný úrok z omeškania si žalobkyňa voči žalovanej uplatňuje odo dňa doručenia žaloby na OS KE II. a to dňa 17.2.2021 vo výške 5 % ročne zo sumy. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa už zaplatila žalovanej požičanú istinu vo výške 8.330 eur a nad rozsah tejto istiny do 01/2021 zaplatila žalovanej sumu nad istinu vo výške 10.021,60 eur, má žalobkyňa právo titulom bezdôvodného obohatenia žiadať od žalovanej zaplatarenie rozdielu z uvedených súm (10.021,60 - 8.330) = 1.691,60 eur.

3. K žalobe žalobkyňa predložila súdu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka zo dňa 22.5.2014, Amortizačnú tabuľku / Splátkový kalendár k úverovej zmluve č. 2735487785 ku dňu 21.10.2019, Amortizačnú tabuľku / splátkový kalendár za obdobie od 15.11.2017 do 15.5.2024, Výpis z účtu žalobkyne za obdobie od 1.6.2014 do 20.1.2021, Interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v podaní zo dňa 31.3.2021, kde žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná poprela skutočnosti tvrdené žalobkyňou.

K údajnej nesprávnej výške RPMN v neprospech spotrebiteľa uviedla, že v článku 2 zmluvy o úvere žalobkyňa uviedla, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia.

Žalobkyňa tak sama dobrovoľne požiadala o poistenie úveru. V tejto súvislosti žalovaná citovala čl. 2 zmluvy o úvere, bod 10.1 a bod 10.3 Obchodných podmienok pre úver - lepšia splátka účinných od 10.6.2013.

Z textu zmluvy o úvere, ako aj z Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery vyplýva dobrovoľnosť uzatvorenia poistenia, nie nevyhnutnosť pre uzatvorenie zmluvy o úvere. Ďalej z nich vyplýva, že poplatok za poistenie je súčasťou mesačnej splátky úveru. Podľa Sadzobníka poplatkov účinného od 1.2.2014, časť 3.1. Úvery pre obyvateľstvo, Poistenie schopnosti splácať splátky úver - základný súbor poistenia pri Lepšej splátke, úvere nad 5.000 eur do 8.500 eur vrátane, mesačná platba poistného činila sumu 8.27 eur. Žalovaná citovala ust. § 2 písm. s g) bod 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch, podľa ktorého „celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok“. Z uvedeného podľa žalovanej, náklady na poistné by boli súčasťou celkových nákladov úveru len v tom prípade, ak by bolo uzatvorenie poistenia podmienkou poskytnutia úveru zo zmluvy o úvere. Ak spotrebiteľ nemusí navyše úver poistiť, aby ho získal, nie je zákonom daná povinnosť započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. V danom prípade sa žalobkyňa sama rozhodla poistiť si úver. Poistenie úveru mala žalobkyňa možnosť odmietnuť a teda mala slobodnú voľbu poistiť si úver. Žalobkyňa slobodne uzatvorila poistenie úveru, ktoré nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Predmetné potvrdzuje jednak text zmluvy o úvere, ako aj ustanovenia Obchodných podmienok. Žalovaná má preto za to, že platby poistného neboli súčasťou celkových nákladov spojených s poskytnutím úveru a teda ani súčasťou RPMN. Preto pokiaľ sa od celkovej sumy splátky 125,27 eur odpočíta poistné vo výške 8,27 eur, ktoré nie je súčasťou celkových nákladov, suma splátky pre účely výpočtu RPMN je 117 eur, pričom pri zohľadnení ostatných parametrov, teda počet splátok 120 a výška úveru 8.330 eur (teda pri zohľadnení odpočítania poplatku), vychádza RPMN 12,01 %, a teda možno skonštatovať, že RPMN bola v zmluve o úvere uvedená žalovanou správne. K údajnému nedostatočnému skúmaniu bonity žalobkyne citovala ust. § 7 ods. 20 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého na výpočet ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Ďalej žalovaná citovala ust. § 7 ods. 24 písm. a) zák.č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého „Ustanovenia odsekov 19 až 23 sa nevzťahujú na spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona (ďalej len refinancovaný úver) alebo na zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je navýšenie výšky spotrebiteľského úveru (ďalej len navýšený úver), ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov“.

Žalovaná zdôrazňuje, že úver, ktorý bol žalobkyni poskytnutý, bol úverom konsolidačným, teda účelovým úverom na splatenie predchádzajúcich dlhov žalobkyne. Cieľom konsolidačného úveru je to, aby sa viaceré úverové záväzky spotrebiteľa v podstate „spojili“ do jedného úveru, ktorý je poskytovaný za výhodnejších podmienok ako úver, na ktorých úhradu je určený. Zo žiadosti o úver predloženej žalobkyňou je zrejmé, že úver lepšia splátka bol určený na úhradu dvoch predchádzajúcich dlhov žalobkyne, a to nasledovne: - úver v Poštovej banke a.s s výškou mesačnej splátky 150 eur s odhadovaným zostatkom 4.251,32 eur a úver v ČSOB a.s. s výškou mesačnej splátky 80 eur s odhadovaným zostatkom 3.500 eur. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že pred uzavretím zmluvy o úvere lepšia splátka z 22.5.2014 mala žalobkyňa mesačné splátky úverov spolu vo výške až 230 eur. Tým, že žalobkyňa sa rozhodla tieto úvery spoločne nahradiť u žalovanej jedným konsolidačným úverom, sa jej finančná situácia zásadným spôsobom zlepšila, nakoľko namiesto splátok v súhrnnej výške 230 eur bola povinný ďalej uhrádzať už len jednu splátku vo výške 125,27 eur. V zmysle citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v prípade konsolidačného úveru, pokiaľ nedošlo k významnému navýšeniu celkovej výšky úveru, žalovaná nebola povinná skúmať schopnosť žalobkyne splácať konsolidačný úver, a to zvlášť v prípade, keď sa tomuto celková súhrnná výška splátok znížila takmer o 50 %.

5. Žalovaná k Vyjadreniu k žalobe predložila Obchodné podmienky pre úver - lepšia splátka účinné od 10.6.2013, Sadzobník poplatkov platný od 1.2.2014.

6. V Replike zo dňa 5.5.2021 žalobkyňa doručila súdu Stanovisko k vyjadreniu žalovanej k žalobe. Zaujala stanovisko k posúdeniu bonity spotrebiteľa a k výpočtu RPMN. K posúdeniu bonity spotrebiteľa poukázala na Smernicu európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, na judikát Súdneho dvora C -565/12 vo veci I. I. S. I. U. L. K. W. zo dňa 27.3.2014, ktorý v bode 42 svojho odôvodnenia jasne uvádza povinnosť veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu dlžníka. Toto má chrániť spotrebiteľov pred rizikami nadmerného zadĺženia a platobnej neschopnosti, čím prispieva k dosiahnutiu cieľa smernice 2008/48/ES. Teda cieľom takéhoto konania veriteľov je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti. Podľa

žalobkyne je dôvodné domnievať sa, že veriteľ, ktorý je bankovým subjektom tak úmyselne a konaním odporujúcim odbornej starostlivosti zvýšil zadlženosť spotrebiteľa, ktorého príjmy v čase uzatvárania zmluvy dňa 22.5.2014 neboli dostatočne primerané na poskytnutie úveru s tak dlhou dobou splatnosti, čo je konaním hrubo odporujúcim dobrým mravom, za účelom dosiahnutia ziskov vo forme úrokov. Skutočnosť, že spotrebiteľ žiadal o úver za účelom splatenia iných podlžností mal mať za následok zvýšenú pozornosť veriteľa, keďže uvedené samo o sebe minimálne vyvoláva pochybnosti o schopnosti dlžníka riadne plniť zmluvné záväzky, ktoré už v tom čase mal.

K výpočtu RPMN uviedla, že nevidí logické opodstatnenie v argumentácii žalovanej, nakoľko tento v časti svojej argumentácie tvrdí, že výpočet RPMN je za použitia internetovej úverovej kalkulačky nesprávny. Zároveň žalovaná sama za použitia tej istej internetovej kalkulačky uvádza, že rozdiel vo výške RPMN v danej zmluve je iba 1 %, to znamená, že v zmluve č. 2735487785 je RPMN 12,01 % , pričom podľa tvrdení žalovanej je to 13,33 %. Z tohto dôvodu žalobkyňa uvádza, že prax súdov pri využívaní internetových kalkulačiek je bežná. Tvrdenia si dovoľuje žalobkyňa podložiť aj rozhodnutiami KS BB sp.zn. 17Co/219/2016 zo dňa 27.9.2016 a KS BB sp.zn. 17Co/313/2015 zo dňa 29.6.2016.

7. Žalovaná dupliku nepodala.

8. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

9. V konaní je nesporné, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou dňa 22.5.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 8.500 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala uhradiť v 120-tich mesačných splátkach po 125,27 eur k 15. dňu v mesiaci, pri konečnej sume za úver vo výške 14.087,32. Úver žalovaná žalobkyni poskytla za poplatok vo výške 170 eur. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 8.330 eur (nie 8.500 eur, t.j. 8.500-170), pričom žalovaná do 01/2021 uhradila žalovanej spolu 10.021,60 eur.

10. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka zo dňa 22.5.2014 vyplýva účel, na ktorý sa úver poskytuje, a tým je Úver v Poštovej banke a.s., rok poskytnutia 2013, výška mesačnej splátky 150 eur a odhadovaný zostatok úveru vo výške 4.251,32 eur. Ďalším úverom je úver v ČSOB, rok poskytnutia úveru 2012, výška mesačnej splátky 80 eur, odhadovaný zostatok úveru je 3.500 eur.

11. Medzi stranami sporu je sporné, či Zmluva o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka zo dňa 22.5.2014 má zákonom stanovené náležitosti, teda či nejde o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov podľa ust. § 11 zák.č. 129/2010 Z.z., najmä sporné medzi stranami je ust. § 9 ods. 2 písm. h) nesprávne určená RPMN v neprospech spotrebiteľa, ako aj ust. § 7 ods. 1 nedostatočné skúmanie schopnosti na strane spotrebiteľa splácať úver zo strany žalovanej.

12. Podľa Výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. vložka č. 501/B žalovaná od 3.7.2021 zmenila obchodné meno z Poštovej banky a.s. na 365. bank, a.s. Sídlo a IČO banky zostalo nezmenené.

13. Na pojednávaní dňa 10.11.2021 žalobkyňa vzal žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 17.2.2021 do 17.3.2021 späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Na zvyšnej časti žaloby trvala. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 10.11.2021 s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil.

14. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa týchto zákonných ustanovení.

15. Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka zo dňa 22.5.2014 (ďalej len Občiansky zákonník), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho úkonu ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho na úkor koho sa získal, nemožno vrátiť, musí sa vydať štátu.

17. Podľa ust. § 1 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 22.5.2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa ust. 2 písm. a), b), d) g) h) i) , l) zák.č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci predmetu podnikateľskej činnosti. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere , a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ročnou percentuálnom mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa, spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Celkovou výškou spotrebiteľského úveru je maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa ust. § 7 ods. 1, 2 zák.č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených zákonom.

20. Podľa ust. § 9 ods. 1, zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti pod bodom a) až v).

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák.č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. y) zák.č. 129/P2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Podľa ust. § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akéhokoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné.

22. Podľa ust. § 11 ods. 1, písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľskom úvere na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

24. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení súd uzavrel, že žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, je dôvodná, a to z nasledovných dôvodov:

25. Predmetom sporu je vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanou žalobkyni z dôvodu, že žalovaná pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere Lepšia pôžička zo dňa 22.5.2014 porušila ust. § 9 ods. 2 písm. h) a ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že žalobkyňa a žalovaná uzavreli dňa 22.5.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia pôžička, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 8.500 eur (po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 170 eur, v skutočnosti ide o sumu 8.330 eur), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať 120-tich mesačných splátkach vo výške 125,27 eur v ktorej sume je započítané aj poistné. Podľa tvrdenia žalovaného v zmysle Sadzobníka súdnych poplatkov platného od 1.2.2014 poistné mesačne činí 8,27 eur, ktorú skutočnosť preukazoval Sadzobníkom súdnych poplatkov. Podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod 2 Žiadosť o poskytnutie úveru), úver bol poskytnutý za účelom splatenia iných úverov, a to úver v Poštovej banke a.s. z roku 2013 vo výške 150 eur mesačne (odhadovaný zostatok úveru 4.251,32 eur) a úver v ČSOB z roku 2012 vo výške 80 eur mesačne (odhadovaný zostatok úveru 3.500 eur). Teda úver bol žalobkyni poskytnutý za účelom refinancovania iných úverov. V súhrne podľa výpočtu súdu odhadovaný zostatok úverov činil 7.751,32 eur (3.500 + 4.251,32 eur). Podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.5.2014, pri poskytnutí úveru vo výške 8.500 eur (resp. pri zohľadnení poplatku za poskytnutý úver vo výške 170 eur v sume 8.330 eur), celková čiastka spojená s úverom činí 14.087,32 eur (t.j. o 6.336 eur viac, ako odhadované zostatky úverov v Poštovej banke a.s. a v ČSOB v súhrne). V zmluve o spotrebiteľskom úvere v bode 1 (Zmluvné strany) pod bodom B -Dlžník - žiadateľ je uvedené, že žalobkyňa je zamestnaná v TERNO Group k.s. na pracovnej pozícii predavač-pokladník od 4.4.2011, s čistým mesačným príjmom 400 eur, počet vyživovacích detí 2, rodinný stav: vydatá. V zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 22.5.2014, kedy žalobkyňa a žalovaná uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia pôžička, veriteľ bol povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, posúdiť s odbornou starostlivosťou splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, taktiež spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Súd má pochybnosti o tom, že v danom prípade žalovaná postupovala v súlade s ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., keď poskytla žalovanej úver vo výške 8.500 eur, na dobu splácania 10 rokov, s mesačnou splátkou 125,27 eur. čo s prihliadnutím na mesačný príjem žalobkyne 400 eur netto, pri dvoch vyživovacích povinnostiach, podľa názoru súdu nepredstavuje dostatočné posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver. Žalovaná súdu nijako nepreukázala, z akých výpočtov žalovaná pri poskytnutí úveru vychádzala (t.j. z akej databázy žalovaná

vychádzala, či zisťovala, aké má žalobkyňa náklady na domácnosť, či žije v domácnosti sama, alebo s manželom (druhom), keď podľa vyjadrenia právnej zástupkyne žalobkyne, bola žalobkyňa v čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 22.5.2014 slobodnou matkou s dvoma deťmi, aká suma zostáva žalobkyni po úhrade splátky úveru na živobytie, na aký účel žalovaná úver potrebuje. Vychádzajúc z naznačených úvah, súd je toho názoru, že žalovaná nepostupovala v súlade s ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. s odbornou starostlivosťou, nedostatočne overila údaje o platobných schopnostiach či podmienkach žalobkyne, keď poskytla žalobkyni ako osobe s nízkym mesačným príjmom tak vysoký úver s dobou splácania až 10 rokov. Podľa názoru súdu žalovaná tým hrubo porušila povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., čím sa považuje takto poskytnutý úver žalobkyni žalovanou v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

26. Pokiaľ žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe poukázala na ust. § 7 ods. 20 (ktoré ustanovenie konkretizuje, aké položky sa použijú na výpočet ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver) a ods. 24 zákona č. 129/2010 Z.z., (podľa ktorého ustanovenia odsekov 19 až 23 sa nevzťahujú na spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona /ďalej len refinancovaný úver/ alebo na zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je navýšenie výšky spotrebiteľského úveru /ďalej len navýšený úver/, ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných alebo navýšených úverov), súd v tejto súvislosti poukazuje, že citované znenie ust. § 7 ods. 20, ods. 24) bolo zavedené zákonom č. 299/2016 Z.z. zo dňa 12.10.2016, ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 129/2010 Z.z. V čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere Lepšia pôžička zo dňa 22.5.2014, tieto ustanovenia zákona ešte neplatili a teda zákon nebol účinný. Preto žalovanou uvádzané dôvody, prečo v prípade konsolidačného úveru nebola žalovaná povinná skúmať schopnosť žalobkyne splácať konsolidačný úver, považuje súd za právne irelevantné.

27. Zhodne s názorom žalobkyne súd dodáva, že žalobkyňa si bezdôvodne účtovala poplatok za poskytnutie úveru vo výške 170 eur, v dôsledku čoho žalovaná žalobkyni v skutočnosti poskytla úver nie 8.500 eur, ale 8.330 eur (8.500-170). V zmysle súdnej praxe účtovanie poplatku za poskytnutie úveru je neprijateľnou zmluvou podmienkou, nekalou obchodnou praktikou v neprospech dlžníka.

28. Medzi stranami sporu bol sporný výpočet RPMN. Podľa ust. § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo ho získal za ponúkaných podmienok. Z vykonaného dokazovania vy (z textu zmluvy o úvere, ako aj z Obchodných podmienok pre spotrebiteľské zmluvy) vyplýva dobrovoľnosť uzatvorenia poistenia, nie nevyhnutnosť pre uzatvorenie zmluvy o úvere. Zo zmluvy a z obchodných podmienok tiež vyplýva, že poplatok za poistenie je súčasťou mesačnej splátky úveru. Teda náklady na poistné sú súčasťou celkových nákladov úveru len v tom prípade, ak by bolo uzatvorenie poistenia podmienkou poskytnutia úveru zo zmluvy o úvere, čo nie je tento prípad. Preto podľa názoru súdu platby poistného nemajú byť súčasťou celkových nákladov spojených s poskytnutím úveru a teda ani súčasťou RPMN.

Podľa žalobkyne v Zmluve o úvere Lepšia splátka je nesprávne uvedená výška RPMN, teda náležitosť podľa § 9 os. 2 písm. h) zák. č. 129/2010 Z.z., ktorá je uvedená vo výške 12,01 %. Podľa žalobkyne podľa internetovej kalkulačky po zadaní údajov zo zmluvy je RPMN vo výške 13,33 %, ktorý údaj je vyšší ako je uvedené v zmluve a je v neprospech spotrebiteľa.

Podľa žalovaného pokiaľ sa od celkovej splátky vo výške 125,27 eur odpočíta poistné vo výške 8,27 eur, ktoré nie je súčasťou celkových nákladov, suma splátky pre účely výpočtu RPMN JE 117 EUR, pričom pri zohľadnení ostatných parametrov, teda počet splátok 120 a výška úveru 8.330 eur (teda po zohľadnení odpočítania poplatku), vychádza RPMN 12,01 %, teda podľa žalovaného možno skonštatovať, že RPMN bola v zmluve o úvere uvedená žalovaným správne.

Taktiež súd vykonal výpočet RPMN na základe kalkulačky RPMN, ktorú má k dispozícii v registri a zistil, že vychádzajúc z dátumu poskytnutia úveru 22.5.2014, z výšky úveru v sume 8.330 eur, pri počte splátok 120, periodicite splátok mesačne, výške mesačnej splátky 117 eur (bez poistného), dátume prvej splátky 15.6.2014, podľa kalkulačky zaplatená suma činí 14.040 eur a RPMN 12,14 %. Keďže v zmluve o úvere je uvedená RPMN vo výške 12,01 %, podľa žalovaného pri použití internetovej kalkulačky RPMN je taktiež 12,01 %, podľa prepočtu súdu RPMN činí 12,14 %, súd konštatuje, že ide o porovnateľnú RPMN, kde rozdiel predstavuje 0,13 %, čo môže byť spôsobené použitím rôznych

kalkulačiek. Na základe uvedeného súd uzavrel, že výška RPMN je v Zmluve o úvere Lepšia splátka zo dňa 22.5.2014 uvedená správne.

29. Keďže súd uzavrel, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka zo dňa 22.5.2014 je v zmysle ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. bezúročná a bez poplatkov, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný poskytol žalobkyni úveru vo výške 8.330 eur a žalobkyňa na predmetnom úvere žalovanému uhradila sumu 10.021,60 eur (ktoré skutočnosti neboli medzi stranami sporné), súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.691,60 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobcu. Výšku vydania bezdôvodného obohatenia súd vypočítal ako rozdiel medzi úhradami žalobkyne vo výške 10.021,60 eur a výškou úveru v sume 8.330 eur ($10.021,60 - 8.330 = 1.691,60$).

30. Na pojednávaní dňa 10.11.2021 žalobkyňa vzala návrh späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.691,60 eur od 17.2.2021 do 17.3.2021. Žalovaný so späťvzatím žaloby v tejto časti žaloby súhlasil. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobkyne, súd konanie o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.691,60 eur od 17.2.2021 do 17.3.2021 zastavil.

31. Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, zmeneného nar. vlády SR č. 20/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Po späťvzatí žaloby v časti úrokov z omeškania žalobkyňa požadovala priznať úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej. Žalobkyňa výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súdu nepreukázala, pričom zo spisu vyplýva, že žaloba bola žalovanej doručená 17.3.2021. Dňom nasledujúcim, t.j. od 18.3.2021 sa žalovaná dostala do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia žalobkyni. Preto súd priznal žalobkyni v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorá výška v percentách je určená v súlade s ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, a to úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.691,60 eur od 18.3.2021 do zaplatenia, tak ako je vo výroku rozsudku, t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby (výzvy) na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanej.

34. O splnení povinnosti uloženej týmto rozsudkom súd rozhodol v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

35. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

36. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP (podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s § 255 ods. 1 CSP (podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobkyňa bola v konaní úspešná takmer v celom rozsahu.

37. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

38. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol v súlade s ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, podľa ktorého ak je poplatník oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku poplatok alebo jeho časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Žalobkyňa je ako spotrebiteľ oslobodená od súdnych poplatkov na základe ustanovenia § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, podľa ktorého je od poplatku oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Nakoľko žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná, v súlade s ust. § 2 ods. 2 zák.č. 71/1992 Zb. súd zaviazal žalovaného k zaplateniu súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 101 eur tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (t.j. súdny poplatok vo výške 6 % zo sumy 1.691,60 eur = 101,496).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku žalovaný nemôže podať odvolanie, nakoľko po vyhlásení rozhodnutia a jeho odôvodnení pred súdom prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozhodnutiu vo všetkých jeho výrokoch.

Proti tomuto rozsudku žalobca môže podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II. v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. I CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. I CSP).

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) týkajú sa procesných podmienok,
- b) týkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrhu na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku .

V Košiciach 10.11.2021
Oreničová
sudca

JUDr.Beáta